

**ת"פ 2187/01 - מדינת ישראל, רשות הטבע והגנים הלאומיים. נגד
חפר גروس, נדב נתן**

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 2187-01-15 רשות שמורות הטבע - תביעות ואח' נ' גROS ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני	כבוד השופטת ברכה לכמן
נאשימים	מדינת ישראל, רשות הטבע והגנים הלאומיים.
נגד	1. חפר גROS
Nadav Natan	2. נדב נתן

החלטה

1. זהוי בקשה לעיון חוזר, בהחלטת בית המשפט מיום 31/3/15, אשר נתנה תוקף להסכמות הצדדים, כפי שאלו הוכתו לפרטוקול הדיון.
2. להלן עיקרי העובדות הצריכות לעניין:

א. כנגד הנאשימים, הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של ציד חיית בר מוגנת, באזרע אסור לציד, ללא רישיון ציד ולא היתר. על פי כתוב האישום, ביום 20/11/14, הגיעו הנאשימים למגר כפר ברוך, אזרע אסור בצד, בין השעות 7:00-8:00, או בסמוך לכך, וירו באמצעות רובים, לכיוון המגר ומעלהו, במטרה להרחק מתחומם עופות וגרמו להתעופפותם של שקנאים, ועוד לבן מצח, אווז קטן, מגמלנים ופלמנקו.

ב. ביום 31/3, הגיעו הצדדים להסכנות, לעניין בקשה לקבלת חומרី חקיירה, בין היתר, הסכימו הצדדים, "הנאשימה תמציא לב' הנאשימים העתק כל ההיתרים המיוחדים שניתנו לצידים, או לבורי הרשות ממפעל ראוי, לבצע פעולות ציד (חיסול או גירוש) באזרע כפר ברוך, אגם ברוך ובבסיס חיל האויר ברמת דוד, בין השנים 2011-2015, וזאת עד ליום 16/4/16". (להלן: חומרី חקיירה).

ג. המאשימה ביקשה וקיבלה מספר אורכות להמצאת חומר החקירה, חרף זאת ועל אף הערות בית המשפט מיום 2/6/15 ומיום 15/7/16, לא הומצא חומר החקירה לידי ב"כ הנאשמים, עד עתה.

ד. במסגרת החלטת בית המשפט מיום 19/10/15, מפי כבוד השופט ניר מישורי, בבקשת הנאשמים לbijtol כתוב האישום בשל טענת הגנה מן הצדק ובשל אי סבירות שיקול הדעת והתנהלות המאשימה, הורה בית המשפט למאשימה להעביר לידי ב"כ הנאשמים את חומר החקירה עד ליום 1/11/15, וככל שהמאשימה חולקת על הממצאת חומר חקירה זה, תגש עד ליום 10/10/30 בקשה בהתאם בפני המותב המתאים.

ה. ביום 25/10/15, הגישה המאשימה "בקשה לעיון מחדש בהחלטה לעניין הממצאת חומר חקירה מיום 15/3/31". זו הבקשה שלפנינו.

3. לטענת המאשימה, הסכמת הצדדים מיום 31/3/15, לעניין חומר החקירה, נוסחה בצורה כללנית וגורפת מדי, שיש בה להכבד על פעולתה התקינה של המאשימה ולפגוע בפרטיות של בעלי היתרדים אלה. לטענתה, אין רלוונטיות לאזרחים אחרים לגיביהם נדרש חומר חקירה ויש לתחום אותו לאגם ברור בלבד, כמו כן, יש להורות על צמצום ההיתרים לפעולות גירוש של עופות בלבד. עוד נטען בבקשתה, כי למיטב זיכרונה של ב"כ המאשימה, שייצגה את המאשימה בדיון שהתקיים ביום 31/3/15, סוכם כי יומצאו היתרדים לשנים 2012-2015 ולא 2011-2015.

4. מנגד, מתנגדים הנאשמים לבקשתה. בפי הנאשמים, טענה מקדמית, לפיה אין בהוראות הדיון, הוראה המאפשרת עיון חוזר על החלטות לפי סעיף 74 לחס"פ. לטענת הנאשמים, הבקשה נגעה בחוסר תום לב ובסיהו רב, משטענותיה בבקשתה, לא נטענו בעבר במסגרת הבקשות לאורכה ובדיונים שהתקיימו בפני בית המשפט, לא לעניין השנים, לא לעניין האזור הגאוגרפי ולא לעניין סוג ההיתרים. לגישת הנאשמים, כבוד השופט מישורי כיוון בהחלטתו, לבחינת עמידת המאשימה בהחלטת בית המשפט מיום 31/3/15, ולא לbijtolה. לטענת הנאשמים, אין בחומר החקירה כדי לפגוע בפרטיות אדם ואין בה כדי להכבד על פעולות המאשימה.

5. לאחר שיעינתי בבקשתה ובתגובהה, שמעתי את טענות ב"כ בעלי הדיון, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות.

6. ראשית אדרש לטענת הנאשמים לעניין חוקיות הבקשה. אכן, אין הסדרה סטטוטורית בסעיף 74 לחס"פ, לקיומו של עיון חוזר בהחלטה. עם זאת, הלכה פסוקה היא, שבית המשפט רשאי לשוב ולעיין, בהחלטת ביןיהם, בשל שינוי נסיבות ממשמעות, במקרים חריגים ווציאי דופן. כבר עתה אומר, המקראה דיןינו נופל בגיןם של אלה. המאשימה לא הציגה תשתיית ראייה ولو קלושה, המבוססת הצדקה לעיון מחדש בהחלטה ולא הביאה בפני ראייה לשינוי נסיבות כלשהן. כל הנטען בבקשתה, היה ידוע למאשימה,

עת נתנה את הסכמתה לחומר החוקירה, כפי שנקבע בהחלטה מיום 15/3/31.

אי לכך, דין הבקשה להידוחה בהסתמך על כך, שהמأشימה לא הציגה נתונים או עובדות חדשות מצדיקות עיון חוזר ובудר שני נסיבות ממשניות, אין מקום לחזור ולהידרש לבקשתה לעיון חוזר.

7. אף לעיצומם של דברים, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשתה, ואנמק בקצרה. לגישתי, אין בטענות המأشימה ממש והסכם הצדדים **לקבלת חומר החוקירה**, נוסחה כדבוי על ידם.

ראשית, לטענה בדבר אזרחים, לגבייהם על המأشימה למסור את חומר החוקירה. אלו הם האזרחים שנכללו בהחלטה, אזרח כפר ברוך, מאגר כפר ברוך ובסיס חיל האויר ברמת דוד. נמצא מהחומר שלפניו, שלגבי התיירותים שניתנו בסיס חיל האויר ברמת דוד, אלו ניתנו בrama ארצית ובמסגרת סיוכמים ארציים עם חיל האויר, וניתנו התיירותים בכתב (ראה מכתבו של מר עמי דורפמן, סגן מנהל מחוז צפון מיום 30/7/15 לב"כ המأشימה וראה עמוד 2 שורות 11-12 לפרטוקול הדיון מיום 15/12/3), על כן, אני לא סבורה שצרכיה להיות מניעה כלשהי למסור לידי הנואשים את אותם סיוכמים והתיירותים שניתנו. באשר לאזרח כפר ברוך, הכוונה היא לאזרח היישוב כפר ברוך, הסמור למאגר כפר ברוך שעליו המأشימה אינה חולקת, מרחק שלא עולה על - 500 מ"ר. מדובר על שני אזרחים שניתן לראותם כתא שטח אחד שאינם מרוחקים ונפרדים זה מזה באופן מובהק, אלא נפהוך הוא. בשל הקربה הפיזית בין אזרח כפר ברוך למאגר כפר ברוך, ניתנה הסכם הצדדים בדיון דאז. גם סגן מנהל המחו"ז, במכתו לעיל, מציין את אזרח אגם ברוך, כ"אזור אגם ברוך רבתי" ולא מתיחס למאגר בלבד.

שנית, לעניין הטענה שיש למסור חומר חוקירה, הנוגע להתיירות ביחס לפעולות גירוש של עופות בלבד, ולא לכל התיירותים לפגיעה בערך טבע מוגן. במכתו של מר דורפמן לעיל נאמר כי באזרח אגם כפר ברוך רבתי, כמעט ולא ניתנו התיירותים לפגיעה בערך טבע מוגן. על כן, לא ברור מדוע מבקשת המأشימה לחזור בה מההסכם שניתנה ביום 31/3/15, הסכמה שקיבלה תוקף של החלטה, ולהציג בפני הנואשים התיירות לצד עופות בלבד ולא את כלל התיירותים, של כל מי שהורשה **לצד** באזרח אגם ברוך רבתי.

עוד יש לומר, כי אין כל ממש בטענת המأشימה, לעניין הכבדה על פעילות המأشימה ופגיעה בפרטיות של אדם. עסקיים בהתיירות שמנפיקה רשות ציבורית לפגיעה בערך טבע מוגן לצידים ובועל "מפעל ראו'", בכלל, אני סבורה שמידע זה, הוא מידע שחוק החופש המידע חולש עליו, ומשמעותו, אינו מהוועה פגעה על פי חוק הגנת הפרטיות. נמצא, כי המידע לגבי התיירות מצוי בידי המأشימה באופן ממוחשב, זאת בהסתמך על הדיסק שהועבר על ידי המأشימה הכלול את כל התיירותים שניתנו על ידה. בפי המأشימה, אין כל הסבר מה מונע "שימוש" החומר ממוחשב ופיתוחו. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי הפקת חומר החוקירה מצרייך הקצתה משאים רבים וכחرون בהכבה בלתי סבירה ופגיעה בפעולות המأشימה.

.8. בהינתן האמור, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

.9. אני מורה למאשימה למסור לידי ב"כ הנאשמים את חומר החקירה, לא יאוחר מיום 5/1/16.

.10. **המציאות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.**

ניתנה היום, א' טבת תשע"ו, 13 דצמבר 2015, בהעדך
הצדדים.